

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1061/2021
29.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Жарка Станисављевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу ЗК.бр.25/21 од 02.06.2021. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1.бр.125/21 од 19.07.2021. године, у седници већа одржаној дана 29.09.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Жарка Станисављевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу ЗК.бр.25/21 од 02.06.2021. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1.бр.125/21 од 19.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу ЗК.бр.25/21 од 02.06.2021. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и одређено је да се иста неће извршити уколико окривљени за време проверавања од 1 (једне) године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, те је окривљени истовремено осуђен на новчану казну у одређеном износу од 15.000,00 (петнаестхиљада) динара коју је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а уколико то не учини, суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, а ако окривљени плати само део новчане казне суд ће остатак новчане казне сразмерно заменити казном затвора, а ако исплати остатак новчане казне тада ће се извршење казне затвора обуставити.

Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то једног бојевог метка калибра 7,62x39 милиметара, једног пушчаног метка калибра 7,9x54R милиметара и једног пиштољског метка калибра 7,65 милиметара. Окривљени је обавезан да плати суду трошкове кривичног поступка у износу од 2.965,71 динар и паушал у износу од 5.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж1.бр.125/21 од 19.07.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Жарка Станисављевића и потврђена је пресуда Основног суда у Прокупљу ЗК.бр.25/21 од 02.06.2021. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Жарко Станисављевић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП (у захтеву погрешно означено члан 428. став 1. тачка 1. ЗКП) и члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, те да преиначи правноснажне пресуде Основног суда у Прокупљу ЗК.бр.25/21 од 02.06.2021. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1.бр.125/21 од 19.07.2021. године у ослобађајуће.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да је у конкретном случају за предметно кривично дело наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, због чега окривљени није могао бити оглашен кривим. Наиме, од времена извршења кривичног дела, а које је по ставу браниоца пре 2002. године пошто је окривљени предметну муницију доносио са ратишта као успомену или је исту као активно војно лице куповао у касарни све до његовог пензионисања 2002. године, је протекао законом одређени временски период за кривично гоњење окривљеног у смислу одредби чланова 103. и 104. КЗ, при чему по ставу браниоца моменат наступања последице или евентуалног откривања кривичног дела није од значаја за утврђивање времена извршења кривичног дела.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Жарка Станисављевића били су предмет разматрања Вишег суда у Прокупљу који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалби изјављеној против првостепене пресуде Основног суда у Прокупљу ЗК.бр.25/21 од 02.06.2021. године. Виши суд у Прокупљу као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на странама 2 и 3 другостепене пресуде Кж1.бр.125/21 од 19.07.2021. године изнео разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи браниоца окривљеног у делу у којем указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, истицањем да радње окривљеног за које је правноснажно оглашен кривим не представљају кривично дело из разлога јер у конкретном случају постоји основ који искључује противправност у материјалном смислу. Наиме, по ставу браниоца, с обзиром на околности конкретног случаја, испуњени су сви законом предвиђени услови за примену института дела малог значаја у смислу одредби члана 18. КЗ и то три кумулативна услова да је степен кривице окривљеног низак, да су штетне последице потпуно одсутне и да општа сврха кривичних санкција не захтева изрицање кривичне санкције, а испуњен је и услов у виду запрећене казне затвора до 5 година или новчане казне за предметно кривично дело.

Одредбом члана 18. став 1. Кривичног законика („Службени гласник РС“, број 94/2016 од 24.11.2016. године, са ступањем на снагу дана 01.06.2017. године) је прописано да није кривично дело оно дело које, иако садржи обележја кривичног дела, представља дело малог значаја, док је одредбом става 2. истог члана прописано да је дело малог значаја ако степен кривице није висок, ако су штетне последице одсутне или незнатне и ако општа сврха кривичних санкција не захтева изрицање кривичне санкције. Одредбом става 3. члана 18. КЗ је прописано да се одредбе става 1. и 2. овог члана могу применити на кривична дела за која је прописана казна затвора до 3 године или новчана казна.

Имајући у виду одредбу члана 18. став 3. КЗ којом се изричито ограничава примена института дела малог значаја само на кривична дела за која је прописана казна затвора до 3 године или новчана казна, те имајући при томе у виду да је за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим, прописана казна затвора од 6 месеци до 5 година и новчана казна, то је очигледно да у конкретном случају, а имајући у виду висину запрећене казне затвора за предметно кривично дело, нису испуњени законом предвиђени услови за примену института дела малог значаја из члана 18. КЗ, па се стога као неосновани оцењују наводи браниоца окривљеног којима он, позивајући се на Кривични законик који је важио пре времена извршења предметног кривичног дела, указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) и члана 439. тачка 1) ЗКП, на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Жарка Станисављевића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић